
Frode Larsen

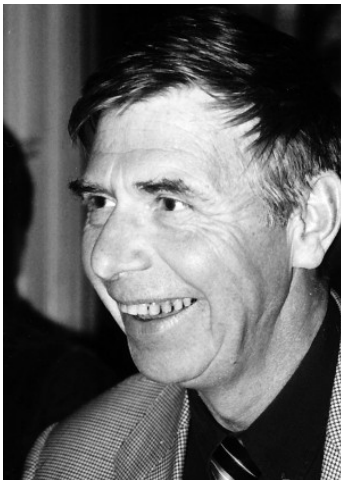
MINNEORD

SVEIN FRIIS

ROLF KÅRESEN

KJELL MARTIN MOKSNES

YNGVE YSTAD

Frode Larsen døde 20. november etter kort tids sykdom, 81 år gammel.

Han vokste opp i Oslo, tok befalsutdanning i Forsvaret og studerte medisin i Oslo, der han ble cand.med. i 1966. Etter turnustjeneste i Porsgrunn og Trysil arbeidet han ved Gaustad og Rønvik sykehus, og var en periode distriktslege i Nord-Odal. I 1973 flyttet familien til Asker. Nå viet han seg til psykosomatikken, først ved Rikshospitalet, deretter ved Aker sykehus. Fra 1980 fikk han en ledende rolle i psykosomatikkfaget ved Ullevål universitetssykehus, som kliniker og forsker. I 1990 ble han dr.med. på en avhandling om behandlingsresultatet ved kirurgi ved alvorlig overvekt.

Han ble sjef for psykiatriklinikken ved Ullevål i 1990 og opprettet en egen forskningsavdeling der. I 1993 gjennomførte han studiet i helseadministrasjon og ble samme år fagsjef i Helsedirektoratet, senere Statens helsetilsyn. I 1997 ble han hentet

tilbake som klinikkssjef ved Ullevål. Gjennom en lang periode var han psykiater i deltidsstilling ved Statens attføringsinstitutt. I 2000 ble han spesialkonsulent for klinikkledelsen med spesielt ansvar for bruk av rutinedata i behandlingsevaluering.

Som medlem av spesialitetskomitéen i psykiatri 1981–85 hadde han en sentral rolle i revisjonen av grunnkurset i psykiatri. Han skrev artikler om kurset og psykiatriutdannelsen og var medforfatter av sluttevalueringen av opptrappingsplanen for psykisk helse.

Somrene som barn tilbrakte han på Søndre Langåra. Her ble han glad i fotball og tennis, og fellesskapet med de andre barna førte til varige vennskap. Interessen for idrett og friluftsliv fulgte ham hele livet. Helt til det siste var han aktiv med ski, tennis, volleyball og fjellturer. Frode var, som mange leger, med i en «dokterklubb» basert på vennskap fra studietiden. I de mange og gode samtalene kom hans lune og tørre humor til sin rett. I en annen kollegagruppe fikk han ukentlig gjennom de siste vel 40 årene utfolde seg som nestor, en som behersket volleyballspilletts finesser.

Frode var en trofast venn og en god lytter. Han var nærværende og hjelpsom overfor kolleger, i særdeleshet overfor underordnede, som kjente seg respektert og ivaretatt. Det gjaldt også de mange han fulgte i sin lille private praksis, helt frem til siste årsskiftet. Også de som møtte Frode i ordinære sosiale sammenhenger, merket den samme åpenheten og genuine interessen.

Frode vil bli savnet av svært mange. Våre tanker går til hans livsledsager Brit og deres barn, Geir og Rannveig, som sammen med barnebarna bærer det største savnet.

Publisert: 31. januar 2022. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.21.0872

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. juli 2026.